خبرها

نمایشگاه عکس‌های باب دیلن در لندن

بی بی سی: نمایشگاهی از مجموعه عکس‌های باب دیلن خواننده فولک آمریکایی که توسط جری شتزبرگ عکاس سرشناس گرفته شده در گالری اطلس لندن برپا شده است. جری شتزبرگ طی پنجاه سال گذشته خود را به عنوان عکاس و فیلمساز به بالاترین سطوح در این رشته هنری رسانده است.

جشنواره موسیقی مقامی در بجنورد

ایرنا: مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان شمالی از برپایی جشنواره موسیقی مقامی تحت عنوان «آواها و نواها» در بجنورد در اواخر تیرماه جاری خبر داد. این جشنواره در دو بخش تکنوازی و همنوایی و بخش ویژه آواها و نواهای مذهبی در مدح پیامبر اعظم (ص) برگزار خواهد شد. وی اضافه کرد: هنرمندان موسیقی مقامی برای شرکت در این جشنواره باید تا ۲۲ تیرماه سال جاری به دبیرخانه جشنواره در آموزشگاه موسیقی «ماهور» بجنورد مراجعه کنند. به گفته وی برگزیدگان این جشنواره در نخستین جشنواره موسیقی مقامی خراسان شمالی شرکت خواهند کرد. جشنواره موسیقی مقامی بجنورد ۲۸ و ۲۹ تیرماه جاری در بجنورد برگزار می‌شود.

معرفی موسیقی بلوچستان در رادیو فرهنگ

محسن شهرنازدار روزنامه‌نگار و پژوهشگر موسیقی نواحی، هر دوشنبه ساعت ۲۲/۳۰ در برنامه سربانگ که از رادیو فرهنگ پخش می‌شود، به بررسی موسیقی بلوچستان می‌پردازد. او در این برنامه موسیقی این منطقه و ارتباط آن با فرهنگ مردم بلوچستان را بررسی می‌کند و سپس نمونه‌هایی خاص از موسیقی این منطقه پخش می‌شود. تاکنون سه برنامه از مجموعه معرفی موسیقی بلوچستان پخش شده و هفت جلسه دیگر نیز این بحث به طول می‌انجامد. سربانگ برنامه‌ای است که به معرفی موسیقی مناطق مختلف ایران اختصاص دارد و شهرنازدار نخستین کارشناسی است که در این سری برنامه‌ها در «سربانگ» حضور یافته است.

گروه شهنازی در تهران کنسرت می‌دهد

فارس: گروه موسیقی شهنازی به سرپرستی «داریوش پیرنیاکان» پاییز امسال کنسرتی را در تهران برگزار خواهند کرد. داریوش پیرنیاکان گفت: در این برنامه که در دو بخش برگزار می‌شود، قطعاتی از ساخته‌های خودم را در دستگاه ابوعطا و دشتی اجرا خواهیم کرد که به دنبال این اجرا آلبومی را نیز منتشر می‌کنیم. وی با بیان اینکه از هم‌اکنون تمرینات خود را برای این کنسرت آغاز کرده‌ایم، اظهار داشت: آلبومی را در دست انتشار دارم اما باتوجه به وضع نابسامان انتشار آلبوم در ایران، هنوز اقدام به انتشار آن نکرده‌ام. همچنین در نظر دارم در کنار کنسرت، آلبومی را نیز منتشر کنم. سخنگوی خانه موسیقی در خاتمه با اشاره به مسترکلاس‌های خانه موسیقی گفت: این مسترکلاس‌ها برای افرادی تشکیل می‌شود که در انتظار گرفتن مجوز برای تاسیس آموزشگاه موسیقی هستند، چرا که برخی از این افراد به‌دلیل عدم آگاهی در برخی مقولات موسیقی قادر به تاسیس آموزشگاه نیستند به این دلیل خانه موسیقی اقدام به برگزاری کارگاه‌های آموزش موسیقی کرده است.

گروه موسیقی خورشید کنسرت برگزار می‌کند

مهر: گروه موسیقی خورشید به سرپرستی «مجید درخشانی» روزهای ۱۰ تا ۱۲ مردادماه در فرهنگسرای هنر به اجرای برنامه می‌پردازد. گروه موسیقی خورشید به سرپرستی مجید درخشانی -نوازنده تار- و با خوانندگی «مظفر شفیعی» و «محمد معتمدی» طی روزهای ۱۰ تا ۱۲ مردادماه در فرهنگسرای هنر (ارسباران) قطعاتی از موسیقی ایرانی را اجرا می‌کند. در بخش نخست این برنامه که با صدای «مظفر شفیعی» اجرا می‌شود، نوازندگان گروه خورشید قطعاتی را در دستگاه نوا به اجرا خواهند گذاشت. دومین قسمت این برنامه اجرای قطعاتی در آواز بیات‌ترک و دستگاه چهارگاه با صدای «محمد معتمدی» است. گروه خورشید سال گذشته به همت «مجید درخشانی» و با مشارکت ۳۲ نفر از نوازندگان جوان شکل گرفت و در نخستین اجرای خود مورد استقبال علاقه‌مندان موسیقی ایرانی قرار گرفت. این گروه به تازگی در شهر شانگهای چین به اجرای موسیقی ایرانی با صدای محمد معتمدی پرداخت. آلبوم «فصل باران» که با صدای «علیرضا قربانی» و با همراهی گروه موسیقی خورشید تهیه شده است تا هفته آینده روانه بازار خواهد شد.

نگاهی به فعالیت‌های ارکستر موسیقی سنتی

موسیقی ایران را به مکزیک می‌بریم

سارا سعیدی

وقتی مرکز موسیقی وزارت ارشاد نتواند برنامه اجرای ارکسترهای زیر نظر خود را حداقل دو هفته زودتر اعلام کند، نمی‌توان انتظار داشت که مجوز کنسرت‌های خصوصی را به موقع به دست برگزارکنندگان برساند تا آنها بتوانند طبق برنامه‌ریزی قبلی شان تبلیغ کنند و بلیت بفروشند. علاقه به اجرای موسیقی زنده، سیاستگزاری برای جذب مخاطب به سالن‌های اجرا که تعدادشان البته زیاد هم نیست و ایجاد تحول در فضای راکد این هنر را می‌توان از برنامه‌هایی که وزارت ارشاد برای ارکسترهای خود در طول سال ترتیب می‌دهد فهمید. ارکسترهایی که مثل سایر گروه‌های ایرانی مشکل نداشتن مکان تمرین و نگرانی از عدم صدور مجوز یا نگرانی از عدم درآمدزایی یا خالی بودن صندلی‌های تماشاگران در روزهای اجرا را ندارند. ارکسترهایی که اگر وزارت ارشاد بخواهد می‌تواند درزمان اجرا تبلیغات وسیعی کند و مخاطبان بسیاری را به تالار وحدت بکشاند.

همه اینها را با نگاه اجمالی و گذرا به فعالیت‌های ارکسترهای ملی، سنتی و سمفونیک تهران که هر سه به مرکز موسیقی وزارت ارشاد تعلق دارند، می‌شود فهمید.

ارکسترهای کم‌کار و پرنخوتی که در طول سال فقط سه یا چهار بار یا شاید کمتر کنسرت برگزار می‌کنند و البته مقصر این کم‌کاری را نمی‌توان رهبر یا نوازندگان آن دانست. دلیلش همان میزان اشتیاق وزارت ارشاد برای سازماندهی برنامه‌های گوناگون موسیقی است. پس تعجبی ندارد اگر بیش از دو فصل از تشکیل ارکستر موسیقی سنتی بگذرد و تنها یک اجرا از آن (در جشنواره موسیقی فجر) دیده باشیم.

نادر مشایخی به دنبال تشکیل ارکستر جوانان برای پشتیبانی ارکستر سمفونیک به هنگام بازنشسته شدن اعضای آن است، در حالی که هنوز مشکل تعویض سازهای قدیمی و حقوق پایین نوازندگان وجود دارد، محمدجلیل عندلیبی می‌خواهد ارکستر ایران‌زمین متشکل از نوازندگان سازهای محلی را با ۸۰ نوازنده محلی تشکیل دهد و تا شش ماه دیگر اولین اجرا را به روی صحنه ببرد، در حالی که هنوز تکلیف بقا و انحلال ارکستر سنتی طبق شایعاتی که وجود دارد، روشن نشده است. جلیل عندلیبی می‌گوید: «تا محمدرضا لطفی هست گروه شیدا وجود دارد، تا پرویز مشکاتیان هست گروه عارف و تا من هستم گروه مولانا.»

گروه مولانا بخشی از ارکستر موسیقی سنتی را تشکیل می‌دهد. این ارکستر از سال ۱۳۶۵ تعطیل شده بود و سال گذشته قبل از برگزاری جشنواره موسیقی فجر دوباره راه‌اندازی شد و برنامه‌ای را در این جشنواره اجرا کرد که به گفته عندلیبی آن قدر موفق بود که باعث رشک حاسدان شد: «یکهو تنگ نظرانی پیدا شدند که عملکرد ارکستر را زیر سئوال بردند اما نتوانستند به هدف خود برسند و ارکستر همچنان به کارش ادامه می‌دهد.»

ارکستر موسیقی سنتی می‌خواست آنچنان فعال باشد که در سال چهار بار به روی صحنه برود.

گذشته از اینکه این تعداد اجرا برای ارکستری با ۲۰ تا ۲۵ عضو خیلی کم است، با این حال تا به امروز که به روزهای پایانی تیر نزدیک می‌شویم این ارکستر نتوانسته اجرایی مستقل داشته باشد و تاریخ کنسرت‌هایش مدام جابه‌جا می‌شود. از آخر بهار به آخر تیر، از آخر تیر به نیمه اول مرداد، از نیمه اول مرداد به... تازه‌ترین خبر هم این است که ارکستر سنتی اواسط مرداد در تالار وحدت به یاد سیدعلی اصغر کردستانی خواننده کرد ۲۰۰ سال پیش برگزار می‌شود. روزهای دقیق آن طبق معمول هنوز مشخص نیست.

خواننده این برنامه علیرضا شاه‌محمدی است که به گفته عندلیبی صدایش مثل شهرام ناظری است، مثل جوانی‌های او و آوازهایی که در آثار عندلیبی می‌خواند.

وقتی از او درباره برنامه سالانه ارکستر می‌پرسیم، پرسشی که البته دیگر خیلی کلیشه‌ای و مضحک است، می‌گوید: «بله برنامه سالانه داریم. ارکستر موسیقی سنتی قرار است برای اجرا به مکزیک، تاجیکستان و فرانسه برود.»

اینکه چرا وزارت ارشاد کشوری مثل مکزیک را برای کنسرت‌های یکی از ارکسترهایش در نظر گرفته مشخص نیست.

عندلیبی می‌گوید: «وظیفه ما سر و سامان دادن به موسیقی ایرانی و الگوسازی است. ما در این ارکستر موسیقی‌هایی را اجرا می‌کنیم که از استانداردهای لازم برخوردار باشد. از طرفی موسیقی ایرانی باید به گونه‌ای ارائه شود که با ذائقه امروزی مردم و تغییرات زمان هماهنگی داشته باشد. در این ارکستر هم‌چنین کاری صورت گرفته است. هنرمند باید بداند چه بسازد که ضمن حفظ اصالت‌های فرهنگی و هنری، مخاطبان را هم راضی کند.»

خیلی خوب است که ارکسترها برای اشاعه موسیقی ایران به سفرهای خارجی بروند اما تکلیف مخاطبان ایرانی که حالا در تابستان فراغت بیشتری برای دیدن برنامه‌های موسیقی دارند، چه می‌شود؟ چرا ارکستر سمفونیک تهران تابستان را برای تعطیلات سالانه خود که باید برنامه‌ریزی بیشتری برایش کرد، انتخاب می‌کند؟

نگاهی به زندگی و آثار گئورگی لیگتی

سخنرانی بی کلام برای مخاطب

ترجمه: علیرضا امیرحاجبی

گئورگی لیگتی در ۲۸ مه ۱۹۲۳ از والدینی مجارستانی اما مقیم رومانی متولد شد و هنگامی که هنوز خردسال بود به همراه خانواده‌اش به کلاوسن بورگ (کلاج) مرکز استان ترانسیلوانیا نقل مکان کرد. او در سال ۱۹۴۱ و پس از اتمام تحصیل به آموختن مبانی آهنگسازی پرداخت. پس از آن به گذرانیدن دروس خصوصی در بوداپست نزد «پال - کادوسا» مشغول شد. در زمان اشغال، ارتش نازی او را به جرم یهودی بودن به کار اجباری فرستاد. در همان زمان خانواده وی به آشویتس منتقل شدند و طی زمان بر اثر بیماری از بین رفتند که تنها باقی مانده خانواده لیگتی مادر او بود. او در چنین وضعیتی بازهم به تحصیل ادامه می‌دهد. آموزش‌های خود را تا پایان جنگ جهانی دوم در آکادمی فرانس لیست (بوداپست) نزد «فارکاس» و «ساندرو -ورس» پیگیری می‌کند. پس از پایان دروس آکادمی، در ۱۹۴۹ به مدت یک سال به عنوان اتنوموزیکولوگ به تحقیق درباره موسیقی محلی رومانی و مجارستان می‌پردازد. سپس به عنوان مدرس هارمونی، کنترپوان و تحلیل فرم به همان آکادمی بازمی‌گردد و تا سال ۱۹۵۶ به تدریس ادامه می‌دهد. آهنگسازی لیگتی در ابتدا تحت تاثیر بلابارتوک قرار داشت. در «قطعاتی برای پیانو» (Musica Ricercata) ۵۳- ۱۹۵۱ به راحتی می‌توان ایده‌های بلابارتوک در مجموعه قطعات برای پیانو (Microkosmos) را ردیابی کرد. لیگتی در این مجموعه، یازده قطعه را تصنیف کرده است. مبنای توالی و ساختار درونی - بیرونی این قطعات پی‌درپی، نظم گام کروماتیک است. این یازده قطعه به مانند یازده نت گام کروماتیک به یکدیگر پیوسته‌اند که در نهایت با یک تکرار و با رسیدن به عدد دوازده تمامی نت‌های گام اجرا و کامل می‌شود.

■ رهایی

در دهه پنجاه، حکومت کمونیستی مجارستان عرصه را بر فعالیت‌های هنری افرادی چون لیگتی به شدت تنگ کرده بود. اکثر هنرمندان آوانگارد و رادیکال از کشور می‌گریختند. با اینکه به دلیل بر سر کار بودن ذهنیت‌های ایدئولوژیک رابطه مجارستان با جهان آزاد قطع شده بود اما لیگتی به طور مخفیانه به ایستگاه‌های رادیویی اروپای غربی گوش می‌داد و با حساسیت زیاد تحولات عرصه موسیقی جهان را دنبال می‌کرد.

در ۱۹۵۶، دو ماه پس از سرکوب قیام ضدکمونیستی به وسیله ارتش سرخ شوروی، لیگتی از مجارستان گریخت، به اتریش رفت و به عنوان شهروند افتخاری پذیرفته شد. او در اروپای آزاد به عنوان یکی از هنرمندان پیشرو به معرفی آثار خود پرداخت. لیگتی از طرف «هربرت ایمرت» به رادیو آلمان غربی دعوت شد و از ۱۹۵۷ تا دو سال بعد در استودیو موسیقی رادیو به فعالیت مشغول بود. در این دوره شیوه آهنگسازی او به حد بلوغ رسیده بود. این بلوغ را می‌توان در اثر الکترونیک لیگتی «مفصل‌بندی» (Artikulation) ۱۹۵۸ به خوبی مشاهده کرد که همراه با قطعه «لغزش» از تصانیف قابل بررسی وی هستند. دوره الکترونیک او با گسترش آثار ارکسترال او تقریباً پایان پذیرفت.

در ۱۹۵۹ «خیال» برای ارکستر را تصنیف و یک سال بعد همین اثر در فستیوال ISCM در کلون به اجرایی موفق دست یافت. اما هنوز هم تاثیرات موسیقی الکترونیک را می‌توان در این اثر ردیابی کرد. تجربیات الکترونیک لیگتی براساس خلق «بافت‌های موسیقایی» در این قطعه ارکستری قابل مشاهده است. «خیال» اولین اثری است که توجهات انتقادی‌اش را در عرصه مفهوم موسیقی مدرن به نمایش می‌گذارد.

موفقیت‌های لیگتی در سال ۱۹۶۱ با «Atmospheres» برای ارکستر و «حجم‌دهی» «volumina» ۶۲-۱۹۶۱ ادامه یافت. این دو اثر نمایانگر تمایلات موسیقی آوانگارد اروپا و قدرت نگرش‌های پساسریالیستی است. مبنای ساخت اتمسفر و آثار بعدی لیگتی به کارگیری مفهوم فوق‌العاده بدیع «تراکم پلی‌فونیک» است که خود وی نام «ریزچندصدایی» (Miropolyphony) را بر آن گذاشت. او با ساخت و گسترش این مفهوم ایده مرکزی خود را در تحلیل نوین ساختار صوت انتزاعی (بدون توجه به ملودی) به نمایش می‌گذارد.

لیگتی می‌گوید: «میکروپلی‌فونی، ترکیبی است از چندین پلی‌فونی جداگانه در جریانی هارمونیک، به گونه‌ای که هارمونی‌ها به شکلی ناگهانی تغییر نمی‌یابند بلکه درون یکدیگر محو می‌شوند. در این شکل از تصنیف، تمامی ترکیبات، ساختارهای نمایل و فواصل (Intervals) به تدریج مبهم شده و از درون این ابهام ترکیبات جدیدی از فواصل خود را آشکار می‌کنند.»

نتیجه چنین ترکیبی از بافت موسیقایی چیزی نیست جز انحلال ملودی. شکل قدیمی و محافظه‌کارانه گسترش تم (ساختار تماتیک) در این اثر نادیده گرفته شد و بافت صوتی براساس «رخداد» - «وقفه» خود را نمایان می‌سازد. رخدادها در «اتمسفر»، عناصری پایدار نیستند اما تا انتها به عنوان پس‌زمینه اثر باقی می‌مانند. و آنجا که «رخدادی» وجود ندارد، «وقفه» به عنوان عنصری مستقل خود را به نمایش می‌گذارد.

این ایده به شکل صحیحی خود را در ابتدای قطعه معرفی می‌کند و همراه با ترکیبی از اصوات مبهم، یک آکورد کلاستر ثابت و تحرکات صوتی که به مثابه تنفس عمل می‌کنند شکل بدیعی را در اتمسفر به وجود آورده‌اند. «اتمسفر» قطعه‌ای است شبیه یک شبکه که در مرکز آن تراکم اصوات و در اطراف آن رخداد - وقفه‌ها به شکل دقیق و ماهرانه‌ای چیده شده‌اند.

مفهوم رخداد در دیگر آثار لیگتی نیز دیده می‌شود: پوئم سمفونی برای صدمترونم (۱۹۶۲) اولین تجربه مفهومی او در این زمینه است. او با تنظیم هر مترونم بر روی سرعتی خاص و رهاسازی اتفاقی آنها نظمی بحرانی را در یک ترکیب به نمایش می‌گذارد. مسئله در این تجربه استفاده از ابزاری است دقیق و سنجش‌گر که می‌تواند کوچکترین بی‌نظمی در ریتم را آشکار کند. به عبارت دیگر مترونم که نماد نظم در موسیقی است خود تبدیل به عامل یک بی‌نظمی می‌شود.

رکوئیم ۶۷-۱۹۶۵ و نور جاودان (Lux Aeterna) ۱۹۶۶ از جمله آثار برجسته لیگتی محسوب می‌شوند. «نور جاودان» قطعه‌ای است برای آنسامبل آوازی و گروه کر (در شانزده صدا) به مدت ۹ دقیقه. ترکیبی بدیع از اصوات انسانی که در بسیاری از لحظات به کیفیتی سازگونه دست می‌یابند. کنترپوانی اسپکترال برای احضار اصوات کیهانی. قطعات «اتمسفر»، «رکوئیم» و «نور جاودان» در فیلم «۲۰۰۱: یک ادیسه فضایی»، [بدون موافقت لیگتی] مورد بهره‌برداری استنلی کوبریک قرار گرفت. این فیلمساز از آثار لیگتی در فیلم‌های «درخشش» و «چشمان بازبسته» نیز بهره برده است.

رکوئیم با تاثیری که در عرصه موسیقی برجای گذاشت جایزه بتهوون در بن را در سال ۱۹۶۷ نصیب لیگتی کرد. از دهه هفتاد به بعد نوشته‌های لیگتی مبهم می‌شوند. شکل ملودی‌های گیج‌کننده (Melodien) ۱۹۷۰ نمونه‌ای از این ادعاست. در این اثر و آثار بعدی، وی طی پردازش ایده «ریزفاصله‌ها» (Microinterval) و انحراف در درجات گام، به تغییرشکل ملودی و ساختارهای هارمونیک می‌پردازد. در «انشعاب‌ها» (Ramifications) به دو شکل تنظیم برای «ارکستر زهی» و یا برای «۱۲ ساز زهی» کوک سازها را تغییر می‌دهد.

زیرکی، طنز و کنایه از عناصر موسیقی لیگتی هستند.

به طور مثال لیگتی قطعه‌ای را به نام «صفر دقیقه و صفرثانیه» (0.00) تصنیف می‌کند که کنایه‌ای است به قطعه معروف جان کیج به نام «چهار دقیقه و سی و سه ثانیه». به همین شکل «آینده موسیقی» (The future of Music) ۱۹۶۱ که قطعه‌ای است برای سخنرانی بی‌کلام و مخاطب! در این اثر وی هنرهای اجرایی (Performence Arts) را به مضحکه گرفته و در همان حال مسائلی را در باب خصوصیات ارتباطات موسیقایی مطرح می‌کند. به جز عناصر فوق، در دهه هفتاد، لیگتی مجدداً توجه خود را به کروماتیسم و ریتم معطوف ساخت. وی قطعاتی چون «ساعت و ابر» ۱۹۷۳ را تصنیف می‌کند. لیگتی به وجوه و خصوصیات ریتمیک موسیقی آفریقا علاقه وافری داشت.

در بین سال‌های ۷۷- ۱۹۷۵ اولین اپرای خود را تصنیف کرد. «رقص بزرگ مردگان» (Le grand Macabr) اپرایی است با وجوه کمیک و ابزورد، با منابع متعددی از متون آخرالزمانی.

او در اواخر دهه هفتاد مدتی را صرف بازنگری و توجه به ریتم و ابداع ساختارهای پلی‌ریتمیک کرد. کنسرتوپیانو ۸۸- ۱۹۸۵ نمونه‌ای است از آثار متاخر او که به شکلی ناگهانی شنونده را با ترکیبات نوین ریتمیک ناگزیر به توجه می‌کند. در سه کتاب «اتود برای پیانو» می‌توان ایده‌های پلی‌ریتمیک وی را به خوبی مشاهده کرد. این سه کتاب به وسیله «پی‌یر لوران امارد» و «فردریک اولن» جمع‌آوری شده و به چاپ رسیده است. لیگتی از سال ۱۹۸۹ تا ۱۹۸۳ در مدرسه عالی موسیقی و تئاتر هامبورگ به تدریس پرداخت. همچنین او دارای کرسی عالی موسیقی در آکادمی موسیقی استکهلم و استاد میهمان دانشگاه استنفورد بود.

در ۱۹۸۰ دچار عارضه قلبی شد و تا دو سال بعد به عرصه موسیقی بازنگشت. ظهور مجدد او همراه بود با سوناتی برای سه هورن. هر چند ناراحتی‌های قلبی وی را رها نمی‌کرد با این حال در سال ۲۰۰۰ قطعه‌ای برای ساز نی، درام و یک کمانچه محلی نوشت.

گئورگی لیگتی، پس از یک دوره طولانی مبارزه با بیماری قلبی، عاقبت در دوازدهم ژوئن ۲۰۰۶، در وین درگذشت. مبارزه لیگتی طی زندگی، با مفهوم نفرت، مرگ و ویرانی که بخشی از گذشته وی را شامل می‌شد جدالی موفقیت‌آمیز و درخشان بود که نتیجه‌اش حدود پنجاه و شش اثری است که بر تارک موسیقی پیشرو اروپا می‌درخشد.

منبع: IRCAM

ریتم

گزارشی از کنسرت راجرواترز

زمان به وقت نیمه تاریک ماه

علیرضا عفتیان

اوضاع حرکات ماه به دور زمین و زمین به دور خودش، به صورتی است که ناظر زمینی همیشه یک نیم‌کره ثابت از ماه را می‌بیند. این اتفاق طبیعی ایده عنوان دومین آلبوم پرفروش تاریخ برای واترز، the creative genius of PINK FLOYD (آن‌طور که بر پوستر تور در حال اجرایش دیده می‌شود) در سال‌های اوایل دهه طلایی ۱۹۷۰ بود. پرده دایره‌ای شکل بالای سر نوازندگان در اجراهای زنده که بر آن از موضوعات فلسفی و اساسی زندگی مدرن به کنایه، تا اعتراضات سیاسی به وضوح نمایانده می‌شود همان «نیمه تاریک ماه» یا روی دیگر سکه از دیدگاه گروه است.

اما این عبارت آشنا همین روزها است که هر جا بر پوستری با طرح یک منشور که نور سفید را به طیف رنگی تجزیه کرده دیده شود، نوید اجرای زنده این اثر توسط واترز و همراهانش در آن حوالی را می‌دهد. تور جاری ۲ ژوئن در لیسبون پرتغال آغاز و بعد از ۵۴ اجرا ۶ مه به سیاتل ختم می‌شود.

در این سفرها نوازندگان andy fairwaether low، اسنو وایت، گراهام بورد، جان کارین، دیو کیلمینستر، یان ریچی و هری واترز و همنوایان پی آرنولد، carol kenyen، کیت کیسن، واترز را همراهی می‌کنند. طبق برنامه در روز ۲۰ ژوئن یعنی ۲۰ خرداد سال جاری آنها در شهر استانبول در محوطه‌ای به نام kurucesme arena به گنجایش ۱۲۰۰۰ نفر که با یک موج‌شکن از دریا جدا می‌شد یک کنسرت دو قسمتی که دو ساعت و نیم به طول انجامید را اجرا کردند. واترز ۶۱ ساله دو روز قبل از این در یونان و دو روز بعد در فلسطین هم این برنامه را اجرا کرد.

رپرتوار تهیه شده توسط واترز شامل ۱۲ آهنگ از آلبوم‌های پینک‌فلوید (که هنوز به عنوان صاحب اشعار و ایده اکثر آنها، حق قانونی اجرای آنها را دارد) و یک قطعه از آلبوم تک‌نفره و محبوب خود amused to death در قسمت اول بود، که یک ساعت و نیم زمان را به کام ما شیرین نشاند. در این قسمت، آهنگ تازه واترز leaving beirut به همراه داستان مصورش بر پرده بزرگ، یک سورپرایز بی‌نقص بود. بعد از حدود ۲۰ دقیقه استراحت برای اجراکنندگان و انتظار شروع دوباره برای ما، افکت‌های صوتی آلبوم کلاسیک گروه که گیلمور آن را به مانند فرزند واترز می‌داند (مصاحبه با مجله گیتاریست) نیمه تاریک ماه از باندهای مارک جی‌بی‌ال به صورت quadrophonic پخش شد.

صدای خنده (احتمالاً صدای نیک میسون درامر گروه) صدای صحبت کردن واترز، صدای صندوق فروشگاه و صدای رقاصک ساعت شماته‌دار که به اصطلاح play back می‌شد. اجرای کامل این اثر با تغییرات اندک و سولوهای گیتاریست‌ها، ساکسیفونیست‌ها و سولفژ عالی از خانم کیسن در آهنگ the great gig in the sky حدود ۵۰ دقیقه دیگر به ما لذت شنیدن موسیقی در بالاترین سطح موجود را بخشید. و بعد واترز به همراه همراهانش به لبه صحنه آمدند. تعظیمی تمام‌قد و خداحافظی! از شدت هیاهو و تشویق بی‌نظم حضار چند دقیقه نگذشته بود که دوباره چهره خندان وایت (او از همه به من نزدیک‌تر بود) را روبه‌روی خود دیدم. واترز گروه خود را معرفی کرد و بعد چهار قطعه از آلبومی که به نوعی بیوگرافی واترز است، the wall اجرا کردند و در آخر comfortably numb که برای تعریفش هیچ صفتی به ذهنم نمی‌رسد. این امید در دوستداران پینک فلوید بدون دسته‌بندی هست که چرخش ستارگان و سیارات و صور فلکی بر این طالع باشد که به نزدیکی کار مشترکی کامل‌تر از آنچه در لایو ایت دیدیم از همه گروه در کنار هم ببینیم.

خبر

ارکستر مجلسی جوانان در تالار وحدت

ایرنا: به مناسبت دویست و پنجاهمین سالگرد تولد «موتسارت» ارکستر مجلسی جوانان به رهبری «بهروز وحیدی‌آذر» برگزار می‌شود. در این کنسرت بیش از ۵۰ هنرمند نوجوان و جوان با میانگین سنی هفده سال حضور خواهند داشت. ارکستر مجلسی جوانان از سال ۱۳۶۹ فعالیت خود را آغاز کرده است و تاکنون اجراهای متعددی در تالارهای وحدت، رودکی، فرهنگسراهای نیاوران، بهمن، آزادی و دانشگاه‌های شیراز و شهیدبهشتی تهران داشته است. گروه ارکستر مجلسی جوانان در روزهای ۲۲ و ۲۳ تیرماه قطعاتی از موتسارت، کرلی، پوپر و بارتوک را در تالار وحدت تهران اجرا خواهد کرد.